

Sygn. akt IV U 1/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: stażysta Monika Barwacz

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania P. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 27 listopada 2013 roku nr (...)

w sprawie P. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu P. C. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 listopada 2013 roku na okres dwóch lat.

Sygn. akt IVU 1/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 1 lipca 2014 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 27.11.2013 r. odmówił P. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 20.11.2013 r. nie został uznany za niezdolnego do pracy.

P. C. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Zaskarżona decyzja nie odzwierciedla jego stanu zdrowia, ponieważ z powodu schorzeń psychiatrycznych nie jest w stanie pracować, a zaskarżona decyzja jest krzywdząca.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. C. urodzony w dniu (...), z wykształceniem zawodowym o specjalności mechanik oraz wykształceniem średnim zaocznym technik budowy maszyn, pracował jako robotnik drogowo-mostowy, pracownik budowlany, pracownik ochrony. Od 31.01.2010 r. do 31.10.2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 19.09.2013 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

(dowód: wniosek z dnia 19.09.2013 r. –k.127 ar czIII)

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u P. C. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii.

Na podstawie osobistego badania i analizy zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły psychiatra rozpoznał u odwołującego:

- zaburzenia urojeniowe,

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres 2 lat od 01.11.2013 r. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący był w przeszłości leczony psychiatrycznie w 2000 r. z rozpoznaniem zespół psychoorganiczny, w wywiadzie dwukrotny uraz głowy, następnie od 2005 r. pozostaje w systematycznym leczeniu psychiatrycznym ambulatoryjnym z powodu zaburzeń psychotycznych początkowo z rozpoznaniem organicznych zaburzeń urojeniowych, a następnie schizofrenii paranoidalnej. W czasie badania psychologicznego w 2013 r. stwierdzono zmiany organiczne w obszarze ośrodkowego układu nerwowego oraz oceniono funkcjonowanie intelektualne odwołującego na pograniczu upośledzenia umysłowego lekkiego II=72. Z dokumentacji medycznej wynika, że u odwołującego występują urojenia prześladowcze, ksobne, brak wglądu w objawy chorobowe. Obecnie na podstawie całości dokumentacji medycznej oraz badania psychiatrycznego u odwołującego rozpoznano zaburzenia urojeniowe, które upośledzają funkcjonowanie społeczne w stopniu znacznym i powodują nadal częściową niezdolność do pracy okresową zgodnie z poziomem kwalifikacji i nabytych umiejętności. Przekwalifikowanie zawodowe w obecnym stanie psychicznym nie jest możliwe.

/dowód : opinia sąдово-lekarska – k.10-12 as/

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego, a w konsekwencji jego zdolności do pracy. Przedmiotowa opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinia ta jest rzetelna, przekonująca i w pełni pozwala ustalić stan zdrowia odwołującego. Specjalista wydał opinie po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego się, a zatem posiadał kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. Opinia jest spójna i udziela odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie P. C. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 27.11.2013 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust.2 powołanego przepisu). W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z decyzji ZUS wydanej w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza psychiatrę sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż P. C. z uwagi na zaburzenia urojeniowe spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy okresowo od dnia 01.11.2013 r. na okres 2 lat.

Z dokumentacji medycznej wynika, że u odwołującego występują urojenia prześladowcze, ksobne, brak wglądu w objawy chorobowe. Obecnie na podstawie całości dokumentacji medycznej oraz badania psychiatrycznego u odwołującego rozpoznano zaburzenia urojeniowe, które upośledzają funkcjonowanie społeczne w stopniu znacznym i powodują nadal częściową niezdolność do pracy okresową zgodnie z poziomem kwalifikacji i nabytych umiejętności. Aktualny stan psychiczny czyni odwołującego częściowo niezdolnym do pracy na okres 2 lat od 01.11.2013 r. i nie jest możliwe odzyskanie zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 27.11.2013 r. przyznając P. C. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.11.2013 r. na okres 2 lat.